

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Prohibit abocar-se a l'interior

La història. Tren a Madrid, avui. Helga Pato, editora en hores baixes, acaba d'ingressar el marit en un sanatori mental, al tren coneix Àngel Sanagustín, psiquiatre que li comença a explicar històries clíniques...

Les formes. Abans es recomanava 'Papá, ven en tren'. Un cop dins era 'Prohibido asomarse al exterior'. Emotiva aventura viatjar en tren. Extrapolant la novel·la homònima d'Antonio Orejudo que tot déu sosté intracetable en cinema, el debutant Aritz Moreno (San Sebastián, 39 anys) ha parit una pel·lícula molt més rara que un australopithecus amb esmòquing. Així, veure 'Ventajas de viajar en tren' també és

ció, que pel fet d'estar narrada amb irònica versemblança resulta més inversemblant que un míting polític i igual de bandarra. Amb granguinyollesc 'look' a lo 'Delicatessen' i 'El silencio de los corderos', les peripatètiques peripècies de la soferta Helga, de l'esquizofrènic Àngel Sanagustín i del volàtil escombriaire Martin Urales de Úbeda abasten nivells, aquí i ara, de

tètrica, celtibèrica actualitat. Per tant, violències de gènere, mentides frenètiques a dreta i a esquerra de l'espectre polític, amors fenomènics, teràpies invasives, relats d'impostada impostura, adoben, en conjunt i sense complexos narratius, el substrat temàtic d'una sorprenent, per sarcàs-

Ventajas de viajar en tren

Director:
Aritz Moreno.
Intèrprets: Pilar Castro, Luis Tosar, Ernesto Alterio, Quim Gutiérrez, Belen Cuesta. Espanya, 2019. 103'.
Funatic Lleida.

tica, libèrrima pel·lícula. Com si diguéssim: prohibit abocar-se a l'interior.

El fons. ¿Qui sóc jo, qui és vostè, qui són els altres? Relats!

La imatge. La parella d'enamorats físicament perfectibles passejant per París.

La frase. 'Mentir forma parte de su terapia', que avisa Helga. O quan és pitjor el remei que la malaltia.

La recomanació. Gens recomanable per a espectadores i espectadors avorridament conser-vadors i conformistes.

aventurat. L'espectador transita distret per un carrusel de gèneres fílmics (comèdia negra, terror psicològic, melodrama passional, thriller escatològic) sense solució de continuïtat, escoltant 'diàlogos para besugos' que deien a 'La codorniz', surrealistes i cafres sempre amb una lògica aclaparadora, i tot saltant d'una història a l'altra com qui canvia de comboi. Aleshores, compartimentat en capítols (El casamiento; Las personas; i Ventajas de viajar en tren) el film juga a fer creïble qualsevol situa-